

ΑΠΟΦΑΣΗ 331/2017

(Αριθμός κατάθεσης 812/207/26.06.2017 αίτησης)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Αικατερίνη Λεμπιδάκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 18 Σεπτεμβρίου 2017, για να δικάσει την αίτηση, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», ΑΦΜ 997495285, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε η πληρεξούσια δικηγόρος της Ευαγγελία Καλουμά (ΑΜ 10983 ΔΣΘ, αριθμ. Α239798 γραμματίου προκαταβολής), η οποία κατέθεσε σημείωμα.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία
στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει
το ξενοδοχείο με το διακριτικό τίτλο η οποία
εδρεύει στα και βρίσκεται στην και
εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από πληρεξού-
σιο δικηγόρο.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 26.06.2017 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό 812/207/26.06.2017 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υποθέσεως η πληρεξούσια δικηγόρος της αιτούσας ανέπτυξε τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του Ν. 2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες («εισφορές», κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή, ακόμη, έχουν και κάποιες ομοιότητες μ' αυτήν, δεν μπορούν, όμως, να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν, όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και, γενικά, τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46§1, 47§1 και 48§1 του Ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.ά.. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μην γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το Ν. 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στον δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. του Ν. 2121/1993. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοιας θεωρουμένης, σύμφωνα με το άρθρο 3§2 του ίδιου νόμου, κάθε χρήσης, εκτέλεσης ή παρουσίασης του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ.

331/2017 απόφασης του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών, είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 54 έως 58 του Ν. 2123/1993. Κατά το ίδιο άρθρο (49§6 του Ν. 2121/1993, η οποία παρ. 6 προστέθηκε με τη παρ.1 άρθρου 46 Ν.3905/2010,ΦΕΚ Α 219/23.12.2010), οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού μπορούν να συστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, αναθέτουν κατά αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (άρθρ. 55§1 στοιχ. Β', το οποίο, βάσει του άρθρου 58 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων), κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο, ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται τα ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των

ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56§§1 και 2 του ίδιου νόμου (2121/1993), αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτή που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Περαιτέρω, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος κατά το νόμο ασκεί υποχρεωτικά στο όνομά του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών εκτελεστών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο και την προσωρινή επιδίκαση μέχρι και το μισό ποσό της αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που είναι μέλη του, η επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49§1 εδ. δ' του Ν. 2121/93, η οποία παρέχει στο δικαστήριο, που καθορίζει την εύλογη αμοιβή, και την εξουσία να ορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και συνεπώς, ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν. 2121/93, επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει, στα πλαίσια της διατάξεως του άρθρου 728§1ζ του ΚΠολΔ, την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Περαιτέρω, οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατό να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72§3 του Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές, οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του Ν. 2054/1992 (Φ.Ε.Κ. 104/30.6.1992, τεύχος Α') «Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ.

331/2017 απόφασης του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961», ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευόμενο κατά το παρακάτω άρθρο 5, και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5§1 του ίδιου νόμου «κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης), ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου «όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύτηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος, στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής ή της προσχώρησης, ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μια αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία

εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του Ν. 2054/1992, προκύπτει ότι μ' αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή, αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος κατ' αρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφός του, η οποία παρέχεται εφόσον: α) η εκτέλεση, για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφός του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) τα φωνογραφήματα, για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων, δημοσιεύτηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφός του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζόμενου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται όπως, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες παραπάνω διατάξεις του Ν. 2054/1992, με σαφήνεια συνάγεται ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως π.χ. οι Η.Π.Α., το φωνογράφημα όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση), παρουσιάστηκε (δημοσιεύτηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος, που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, ειδικότερα δε από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 55§2 του 2121/1993, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, του άρθρου 58 του ίδιου νόμου (2121/1993), στο οποίο ορίζεται ότι «οι διατάξεις των άρθρων 54 έως 57 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται από το προηγούμενο κεφάλαιο του παρόντος νόμου» και του άρθρου 5§2 του Ν. 2054/1992,

4^ο φύλλο της υπ' αριθμ.

331/2017 απόφασης του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

προκύπτει ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5§2 του Ν. 2054/1992), «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Τέλος, σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη του άρθρου 56§4 του Ν. 2121/1993, οι χρήστες υλικών φορέων ήχου και εικόνας έχουν υποχρέωση να παραδίδουν στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων, και μάλιστα χωρίς καμιά καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, προκειμένου να διευκολύνεται έτσι η πραγματοποίηση της διανομής των εισπραττομένων υπέρ των μελών των τελευταίων αμοιβών (βλ. για τα παραπάνω ΜΠΘ 2696/2005, ΜΠΘ 1188/2005, ΜΠΘ 999/2005, ΜΠΘ 10674/2004, ΜΠΘ 12188/2004, ΜΠΑ 418/2004, αδημοσίευτες στο νομικό περιοδικό τύπο, καθώς και τις ΜΠΡοδ. 606/1999, ΔΕΕ 1999.869, ΜΠΧίου 118/1998 ΔΕΕ 1999.593).

Στην προκειμένη περίπτωση, η αιτούσα, με την κρινόμενη αίτησή της, εκθέτει ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54§4 του Ν. 2121/1993, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Ότι συνέταξε το αναφερόμενο αμοιβολόγιο, το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 56§3 του Ν. 2121/93, γνωστοποίησε στο κοινό, με τη δημοσίευση του στις τρεις αναφερόμενες εφημερίδες, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και την καθ' ης η αίτηση, η οποία έχει ως αντικείμενο εκμετάλλευσης ξενοδοχειακή επιχείρηση με το διακριτικό τίτλο και βρίσκεται στην σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των

νόμιμων αμοιβών της, πλην όμως η τελευταία, μέχρι και την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης, είναι αδιάφορη και αδιάλλακτη σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης, καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής, παρόλο που χρησιμοποιεί το ενδεικτικά αναφερόμενο μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών της αιτούσας. Με βάση το παραπάνω ιστορικό, το οποίο εκτίθεται εκτενέστερα στην κρινόμενη αίτηση, κατά ορθή εκτίμηση της, επικαλούμενη δε, περαιτέρω, επείγουσα περίπτωση προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, ζητεί: α) να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου, που χρησιμοποίησε η καθ' ης η αίτηση, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο προαναφερόμενο ξενοδοχείο της, σε καθημερινή βάση για τα έτη 2010 έως και 2016, για την επιχείρηση εστιατόριο, που λειτουργεί εντός του ξενοδοχείου, το ποσό των (217,00 ευρώ X 7 έτη =) 1.519,00 ευρώ, για την επιχείρηση καφέ στην παραλία (beach cafe) το ποσό των (140,00 ευρώ X 7 έτη =) 980,00 ευρώ, για την επιχείρηση μπαρ δίπλα σε χώρο πισίνας (pool bar), το ποσό των (1050,00 ευρώ X 7 έτη =) 7.350,00 ευρώ, για την επιχείρηση καφέ το ποσό των (175,00 ευρώ X 7 έτη =) 1.225,00 ευρώ και για τις εκδηλώσεις (γάμοι, βαπτίσεις, ελληνικές βραδιές κ.ο.κ.) το ποσό των (500,00 ευρώ X 7 έτη =) 3.500,00 ευρώ και συνολικά, για τα ως άνω επίδικα έτη, το ποσό των 14.574,00 ευρώ, β) να υποχρεωθεί να δηλώσει αν πραγματοποιεί οποιαδήποτε άλλη ενέργεια, χρήση ή δραστηριότητα στο πλαίσιο της λειτουργίας της, εντασσόμενη στην υποχρέωση οφειλής εύλογης κι ενιαίας αμοιβής, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα, γ) να υποχρεωθεί να προσκομίσει τους καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά το επίδικο διάστημα, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, δ) να υποχρεωθεί να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ των αιτούμενων ποσών με το νόμιμο τόκο από την 01.01.2011 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2010, από την 01.01.2012 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2011, από την 01.01.2013 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2012, από την 01.01.2014 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2013, από την 01.01.2015 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2014, από την 01.01.2016 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2015, άλλως από την επίδοση της παρούσας και ε) να καταδικαστεί η καθ' ης στη δικαστική της δαπάνη.

5^ο φύλλο της υπ' αριθμ.

331/2017 απόφασης του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αίτηση αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 686 επ. ΚΠολΔ), είναι επαρκώς ορισμένη, περιέχουσα όλα τα αναγκαία κατά νόμο στοιχεία για την κατά νόμο θεμελίωσή της και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2§1, 49, 54 - 58 του Ν. 2121/1993, 74, 176, 682 επ., 728§1 εδ. ζ' και 729§2 ΚΠολΔ, σύμφωνα με τα όσα στην ανωτέρω μείζονα σκέψη αναφέρθηκαν και πρέπει, συνεπώς, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, λαμβανομένου υπόψη ότι για το παραδεκτό του καταψηφιστικού αιτήματός της δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου, καθόσον η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται μόνο κατά τη συζήτηση της αγωγής για τις επίδικες απαιτήσεις, όχι δε κατά την προσωρινή επιδίκασή τους με τη μορφή ασφαλιστικού μέτρου (πρβλ. άρθρ. 1 του Ν. ΓΟΗ/1912, βλ. Π. Τζίφρα, Ασφαλιστικά Μέτρα, έκδ. 1980, σελ. 245), δεδομένου ότι η καθ' ης η αίτηση έχει κληθεί νόμιμα να παραστεί κατά την συζήτηση της υπόθεσης στην ανωτέρω δικάσιμο (βλ. τη με αριθμό 3369/03.07.2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου

).

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρος της αιτούσας Μιχαήλ Γκέντζου και όλων των εγγράφων που νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η αιτούσα, καθώς και από όσα ανέπτυξε προφορικώς η πληρεξούσια δικηγόρος της αιτούσας, πιθανολογήθηκαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, αστική, μη κερδοσκοπική εταιρία είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54§4 του Ν. 2121/1993, για τους μουσικούς, τους τραγουδιστές και τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του αυτού ως άνω νόμου για το σύνολο του ρεπερτορίου των μελών της. Η

αιτούσα ιδρύθηκε με το από 28-9-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, που δημοσιεύτηκε νόμιμα, οι δε εταίροι της ήταν μέχρι την ίδρυσή της αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί, που λειτουργούσαν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, η δε ίδρυση και λειτουργία καθενός από αυτούς είχε εγκριθεί με τις αριθ. 11083/1997, 11089/1997 και 11084/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύτηκαν νόμιμα στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30.12.1997), ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, την αντιπροσωπευτικότητά τους, με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν. Η αιτούσα νομιμοποιείται, κατά τεκμήριο, σύμφωνα με τα άρθρα 55§2 και 58 του Ν. 2121/1993 να ενεργήσει δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο διαχείρισης αυτών, αφού προσκομίζει τους πίνακες των μελών της και δηλώνει ότι έχει αυτή την εξουσία, ενώ δεν πιθανολογήθηκε ανατροπή του παραπάνω τεκμηρίου. Ήδη η αιτούσα, ως διαχειριζόμενη και ενεργούσα για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών της, έχει καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών, ύστερα δε από αιτήσεις της έχουν εκδοθεί πολλές δικαστικές αποφάσεις, με τις οποίες κρίθηκε ότι νομιμοποιείται ενεργητικά για την επιδίωξη του καθορισμού και της επιδίκασης της εύλογης αμοιβής τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Ειδικότερα, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα, ως μόνος και αντιπροσωπευτικός στην ημεδαπή οργανισμός διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες νομιμοποιείται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, σύμφωνα και με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961, σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από τη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας, όπως π.χ. το διαδίκτυο, δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και, συνεπώς, σύμφωνα

6^ο φύλλο της υπ' αριθμ.

331/2017 απόφασης του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση της απόφασης, η αιτούσα νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του Ν. 2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Στα πλαίσια των ως άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων της, η αιτούσα, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι πολύ υψηλότερες, και δη οι εταίροι της, συμφώνησαν και κατάρτισαν αμοιβολόγιο το οποίο (σύμφωνα με το άρθρο 56§3 του ως άνω Νόμου) γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας τρεις εφημερίδες «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2.5.2003), «ΑΥΓΗ» (6.6.2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2.5.2003). Εξάλλου, το παραπάνω αμοιβολόγιο δημοσιεύθηκε και γνωστοποιήθηκε εκ νέου με δημοσίευση από την αιτούσα σε τρεις εφημερίδες, στην «ΑΥΓΗ» (20.4.2012), στο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» (19.4.2012) και στο «ΚΕΡΔΟΣ» (20.4.2012). Με τις άνω δημοσιεύσεις κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών των μελών τους. Έτσι, με την προμνησθείσα ιδιότητά της, η αιτούσα έχει ήδη καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών για την εύλογη αμοιβή των μελών της και έχει προβεί σε κάθε επιβαλλόμενη εξώδικη και δικαστική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων τους. Μεταξύ αυτών πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα προσκάλεσε και την καθ' ης, προκειμένου να διαπραγματευθούν τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής, χωρίς ωστόσο να καταστεί δυνατό να ευδοκιμήσει επιτυχώς η διαπραγμάτευση, με συνέπεια να έχει ανακύψει η ανάγκη καθορισμού της αμοιβής από το Δικαστήριο. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η καθ' ης η αίτηση, ανώνυμη εταιρία, με την επωνυμία η οποία στην το οποίο λειτουργεί επί επτά μήνες κάθε έτος, ήτοι από 1^η Απριλίου μέχρι 31 Οκτωβρίου, διαθέτει 255 δωμάτια και 543 κλίνες και ανήκει στην κατηγορία των τεσσάρων (4) αστέρων, ενώ διατηρεί επιχείρηση εστιατορίου, μπαρ, μπαρ – πισίνας και παρέχει υπηρεσίες διεξαγωγής εκδηλώσεων (γάμους, δεξιώσεις, βαπτίσεις). Η καθ' ης

για την ψυχαγωγία των πελατών της και για την επικερδέστερη εκμετάλλευση της επιχείρησής της, χρησιμοποιεί καθημερινά μουσικό ρεπερτόριο στις επιχειρήσεις της, στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, κατά το επίδικο δε χρονικό διάστημα των ετών 2010 έως και 2016. Πρέπει να σημειωθεί ότι η συγκεκριμένη χρήση από την καθ' ης η αίτηση των έργων της αιτούσας, έχει όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο λειτουργίας της ξενοδοχειακής μονάδας, ενόψει δε και της φύσης και των συνθηκών της από μέρους της εκμετάλλευσης των προστατευόμενων από την αιτούσα έργων, καθίσταται αδύνατη η εφαρμογή του προβλεπόμενου από την προμνησθείσα διάταξη του άρθρου 32 παρ. 1 του νόμου 2121/1993 τρόπου υπολογισμού της εύλογης αμοιβής τους σε ποσοστό επί των ακαθάριστων εσόδων ή εξόδων, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα της καθ' ης η αίτηση και προέρχεται από την εκμετάλλευση των έργων της. Συνεπώς, η αμοιβή που υποχρεούται να καταβάλει η καθ' ης στην αιτούσα, πρέπει, ενόψει και των όσων σχετικώς ανωτέρω αναφέρθηκαν, να καθοριστεί σε ορισμένο ποσό κατ' έτος, το οποίο θα είναι εύλογο, σύμφωνα με τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Επίσης, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα κατήρτισε ενιαίο κοινό αμοιβολόγιο, για τη δημόσια εκτέλεση οπτικοακουστικών μέσων από τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις της χώρας, που δημοσίευσε νόμιμα, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του Ν. 2121/1993. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, ως αμοιβή, για τα ξενοδοχεία 3 αστέρων, όπως της καθ' ης, για τα έτη 2010 έως και 2016, ορίσθηκε για επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη (καφετέριες, εστιατόρια, καφενεία, αναψυκτήρια κλπ), εφάπαξ ποσό κατ' έτος, όσον αφορά το εστιατόριο, επιφάνειας 350 τμ 310 ευρώ, το καφέ στην παραλία επιφάνειας 200 τμ 200 ευρώ, μπαρ δίπλα στην πισίνα, επιφάνειας 100 τμ 1.500 ευρώ, καφέ επιφάνειας 250 τμ 250 ευρώ και για υπαίθριες εκδηλώσεις 100 ευρώ η εκδήλωση. Περαιτέρω, αναφορικά με τις εκδηλώσεις που φέρεται ότι διεξάγονται στην εν λόγω ξενοδοχειακή μονάδα, δεν πιθανολογήθηκε ότι καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας της, τουλάχιστον το επίδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από το έτος 2010 και εντεύθεν, πραγματοποιήθηκε κάποια εκδήλωση καθόσον δεν προσκομίστηκαν σχετικά παραστατικά (ιδιωτικά συμφωνητικά). Συνεκτιμωμένων όλων των παραπάνω στοιχείων, το Δικαστήριο, σύμφωνα με όσα εκτίθενται στη νομική σκέψη της παρούσας και με βάση και τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της

7^ο φύλλο της υπ' αριθμ.

331/2017 απόφασης του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

λογικής, λαμβάνοντας υπόψη την αξία της συγκεκριμένης χρήσης εκ μέρους της καθ' ης, στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών, που όπως έχει ήδη λεχθεί, έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης της επιχείρησής της, τον αριθμό των δωματίων και την πληρότητα του ξενοδοχείου της κατά τα επίδικα έτη, κρίνει ότι το ύψος της αιτούμενης εύλογης αμοιβής πρέπει να καθοριστεί προσωρινά ετησίως, για το εστιατόριο, στο οποίο η μουσική είναι χρήσιμη, επιφάνειας 350 τμ. στο ποσό των $(310 \text{ ευρώ} \times 70\% =) 217 \text{ ευρώ}$, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ και συνολικά, για τα επίδικα έτη από 2010 έως 2016, το ποσό των $(217,00 \text{ ευρώ} \times 7 \text{ έτη} =) 1.519,00 \text{ ευρώ}$ πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, για το καφέ στην παραλία στο οποίο η μουσική είναι χρήσιμη, επιφάνειας 200 τμ, στο ποσό των $(200 \text{ ευρώ} \times 70\% =) 140 \text{ ευρώ}$, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ και συνολικά, για τα επίδικα έτη από 2010 έως 2016, το ποσό των $(140,00 \text{ ευρώ} \times 7 \text{ έτη} =) 980,00 \text{ ευρώ}$ πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, για το μπαρ δίπλα στην πισίνα, στο οποίο η μουσική είναι χρήσιμη, επιφάνειας 100 τμ, στο ποσό των $(1.500 \text{ ευρώ} \times 70\% =) 1.050 \text{ ευρώ}$, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ και συνολικά, για τα επίδικα έτη από 2010 έως 2016, το ποσό των $(1.050 \text{ ευρώ} \times 7 \text{ έτη} =) 7.350,00 \text{ ευρώ}$ πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ και για το καφέ

στο οποίο η μουσική είναι χρήσιμη, επιφάνειας 250 τμ στο ποσό των $(250 \text{ ευρώ} \times 70\% =) 175,00 \text{ ευρώ}$, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ και συνολικά, για τα επίδικα έτη από 2010 έως 2016, το ποσό των $(175,00 \text{ ευρώ} \times 7 \text{ έτη} =) 1.225,00 \text{ ευρώ}$ πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ. Η προσωρινή αυτή αμοιβή κρίνεται εύλογη και είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος της αιτούσας να εισπράττει αμοιβή λόγω της μουσικής που μεταδίδεται και του συμφέροντος της τελευταίας να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των έργων αυτών υπό εύλογες προϋποθέσεις. Πιθανολογήθηκε, τέλος, ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επίδικαση του μισού των παραπάνω προσδιορισθέντων ποσών της εύλογης αμοιβής, νομιμότοκα από την επίδοση της αίτησης, πλέον του αναλογούντος στα καταβλητέα ποσά ΦΠΑ, για την απόδειξη που θα εκδοθεί σχετικά από την αιτούσα,

για την κάλυψη άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν στο μοναδικό αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους, λαμβανομένου υπόψη και του ότι η καθ' ης έχει ήδη αποκομίσει, κατά τα επίδικα έτη, οικονομικό όφελος από τη χρήση των έργων τους. Ενόψει αυτών, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η υπό κρίση αίτηση ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό. Η καθ' ης η αίτηση, λόγω της εν μέρει ήττας της στην παρούσα δίκη, πρέπει να καταδικαστεί στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της αιτούσας (άρθρ. 178 παρ. 1 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα, ειδικότερα, στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της καθ' ης.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η καθ' ης η αίτηση στην αιτούσα για τη μουσική που μεταδίδει, στο αναφερόμενο στο σκεπτικό της παρούσας ξενοδοχείο της, για τα έτη 2010 έως και 2016, για το εστιατόριο, το ποσό των 217 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ και συνολικά, για τα επίδικα έτη από 2010 έως 2016, το ποσό των (217,00 ευρώ X 7 έτη =) 1.519,00 ευρώ πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, για το καφέ στην παραλία στο ποσό των 140 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ και συνολικά, για τα επίδικα έτη από 2010 έως 2016, το ποσό των (140,00 ευρώ X 7 έτη =) 980,00 ευρώ πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, για το μπαρ δίπλα στην πισίνα, στο ποσό των 1.050 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ και συνολικά, για τα επίδικα έτη από 2010 έως 2016, το ποσό των (1.050 ευρώ X 7 έτη =) 7.350,00 ευρώ πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ και για το καφέ στο ποσό των 175,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ και συνολικά, για τα επίδικα έτη από 2010 έως 2016, το ποσό των (175,00 ευρώ X 7 έτη =) 1.225,00 ευρώ πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης η αίτηση, να καταβάλει, προσωρινά, στην αιτούσα, το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτή, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση

8^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 331/2017 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων)

της κρινόμενης αίτησης μέχρι την πλήρη εξόφληση, πλέον του αναλογούντος στα
καταβλητέα ποσά ποσοστού ΦΠΑ, για την απόδειξη που θα εκδοθεί σχετικά από την
αιτούσα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η αίτηση, στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας, τα οποία
ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο
ακροατήριό του, στη 19^η Οκτωβρίου 2017 χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι
και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ

Πολύμυρος 29.1.2018

Γραμματέας

